

अभ्र

“सर्वदोषानभिखण्डान्मायसमतं गताः ।
युष्माकमभ्युपगमाः प्रमाद्यं पुण्यपापयोः” ।
इति महावीरचरिते ।)

अभ्युपपत्तिः, स्त्री, (अभि + उप + पद + क्तिन् ।)
अनुग्रहः । इत्यमरः ॥ (अनिरुनिवारणपूर्वका-
भीष्टसम्पादनरूपोऽनुग्रहः । प्रसादः । “तदर्ह-
स्याभ्युपपत्त्या जीवितमस्या अवलम्बितुम्” । इति
शाकुन्तले । रक्षा । परिचायं ।
“कामिनीषु विवाहेषु गवाम्भक्ष्ये तद्येन्ने ।
ब्राह्मणाभ्युपपत्तौ च शपथे नास्ति पातकम्” ।
इति मनुः ।)

अभ्युपायः, पुं, (अभि + उप + इण् + भावे अच् ।)
अङ्गीकारः । स्वीकारः । इति हेमचन्द्रः ॥ उपायः ।
यथा । “तत्स्वीकृतव्यतिकरे क इहाभ्युपायः” ।
इति काव्यप्रकाशः ॥ (कौश्लं ।
“अनेकैरभ्युपायेषु जिघांसन्ति स्म पाण्डवान्” ।
“निपुणेनाभ्युपायेन नगरं वारुणावतं” ।
“निपुणेनाभ्युपायेन यद्व्रवैमि तथा कुरु” ।
इति महाभारते ।)

अभ्युपायनं, स्त्री, (अभि + उप + इण् + ल्युट् ।) उपा-
यनं । उपपत्तिकनद्रव्यं । यथा,—
“तावानय समं गोपैर्नन्दाद्यैः साभ्युपायनैः” ।
इति श्रीभागवतं ।

अभ्युपेतं, त्रि, (अभि + उप + इण् + कर्मणि क्तः ।)
स्वीकृतं । उपगतं । यथा,—
“अहमभ्युपेतस्वामिर्धर्मावादिनि मे विघादः” ।
इति रघुः ॥ (अङ्गीकृतः ।
“मन्दायन्ते न खलु सुहृदामभ्युपेतार्थकृत्वाः” ।
इति मेघदूते ।)

अभ्युषः, पुं, (अभ्युष्यते अग्निना दह्यतेऽसौ अभि +
उष् + बाङ्ल्यात् कर्मणि कः ।) अभ्युषः ।
पौलिः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अभ्युषः, पुं, (अभि + उष् + बाङ्ल्यात् कर्मणि कः ।)
पाकावस्थागतकलायादिः । आरव्यपाकयवसर्ष-
पादिः । वङ्गिना ईषदग्धः सुट सुट शब्दान् इति
केचित् । दरदग्ध इति श्रीधरः ॥ तत्पर्यायः ।
आपकं २ पौलिः ३ । इत्यमरः ॥ अभ्युषः ४
अभ्युषः ५ । इति भरतः ॥ * ॥ पौलिका । रोटी
इति प्रसिद्धा । अस्या गुणाः । मधुरत्वं । गुरुत्वं ।
रोचकत्वं । बलकारित्वं । श्लेष्मरुद्धिजनकत्वं । पित्त-
रक्तप्रदायित्वञ्च * ॥ अङ्गारकतायास्तस्या गुणाः ।
अग्निदीपनत्वं । वायुवृद्धिकारित्वं । लघुत्वं ।
बलकारित्वञ्च ।
“वा खह्युक्ता चेत् घनाघनगुणाश्रिता” ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ इत्यमरः । यथा,—
“आपकमवपकं स्यादाभ्युषः पौलिपौलिके ।
अभ्युषोऽभ्युष इत्येते ईषत्पक्कायवादिषु” ।
इति शब्दरत्नावली ।

अभ्युषः, पुं, (अभ्युष्यते अग्निना दह्यतेऽसौ, अभि
+ उष् + कर्मणि घञ् ।) अभ्युषः । इत्यमरटी-
कायां भरतः ॥

अभ्र गवां । इति कविकल्पद्रुमः ॥ ओष्ठवर्गचतु-

अभ्रं

र्थोपधः । अभ्रति । इति दुर्गादासः ।
अभ्रं, स्त्री, (अपोभिर्भृत् इति अय + भृ + क ।)
मेघः । आकाशं । खणं । अभ्रकघातुः । इति
मेदिनी ॥ उपधातुविशेषः । तस्योत्पत्तिनाम-
लक्षणगुणाः ।
“पुरा ब्रधाय वृत्रस्य वक्षिणा वक्षमुद्भूतं ।
विस्फलिङ्गास्ततस्तस्य गगने परिसर्पिताः ॥
ते निपेतुर्धनधानाच्छिखरेषु मञ्जीभृतां ।
तेभ्य एव समुत्पन्नं तत्तद्गिरिषु चाभ्रञ्च ॥
तद्वक्षं वक्षजातलादभ्रमभ्ररवोद्भवात् ।
गगनादलितं यस्माद्गगनञ्च ततो मतं ॥
विप्रक्षन्तिवित्शुद्धभेदात्तत् स्याच्चतुर्विधं ।
क्रमेणैव सितं रक्तं पीतं कृष्णञ्च वर्णतः ॥
प्रशस्यते सितं तारे रक्तं तंचु रसायने ।
पीतं हेमनि कृष्णन्तु गदेषु भूतयेऽपि च ॥
पिनाकं दर्दुरं नागं वक्षश्चेति चतुर्विधं ।
सुखत्वमौ विनिःक्षिप्तं पिनाकं दलसद्यं ॥
अञ्जानाद्भ्रुक्षणात्तस्य महाकुलप्रदायकं ।
दर्दुरं स्वमिनिःक्षिप्तं कुरुते दर्दुरभ्रनिं ॥
गोकान्तं बङ्गशः कृत्वा स स्यान्मृगप्रदायकः ।
नागन्तु नागवदङ्गौ फुलारं परिसुचति ॥
तद्भ्रुक्षितमवश्यन्तु विदधाति भगन्दरं ।
वक्षन्तु वक्षवत्क्षिप्तमामौ विकृतिं ब्रजेत् ॥
सर्वभ्रेषु वरं वक्षं व्याधिवार्द्धक्यमव्यहृत् ।
अभ्रमुत्तरशैलौत्वं बङ्गसत्वं गुणाधिकं ॥
दक्षिणाद्रिभवं स्वल्पसत्वमल्पगुणप्रदं” * ॥
मारिताभ्रगुणाः ।
“अभ्रं कषायं मधुरं सुशीत-
मायुष्करं धातुविवर्द्धनञ्च ।
हन्यात्त्रिदोषं ब्रह्ममेहकुष्ठं
श्रीहोदरग्रन्थिविघ्नमौषधं ॥
“रोगान् हन्ति द्रव्यति वपुर्वीर्यवृद्धिं विघ्नते
तारुणाच्छं रमयति शतं योषितां नित्यमेव ।
दीर्घायुष्कान् जनयति सुतान् विक्रमैः सिञ्चतुल्यान्
मृत्योर्भौतिं हरति सततं सैश्यामानं मृताभ्रं” * ॥
अशोधिताभ्रदोषाः ।
“पीडां विघ्नते विविधां नराणां
कुष्ठं क्षयं पाण्डुगदञ्च श्रेष्ठं ।
हृत्पाश्र्वयीडाञ्च करोत्यशुद्ध-
मभ्रं ह्यसिद्धं गुरुतापदं स्यात्” * ॥
अस्य शोधनविधयथा ।
“कृष्णाभ्रकं धमेदङ्गौ ततः क्षीरे विनिःक्षिपेत् ।
भिन्नपत्रन्तु तत् कृत्वा तण्डुलीयास्त्रजैर्वैः ॥
भावेयेद्वयमं तदेवमभ्रं विशुध्यति” * ॥
तस्य मारणं यथा ।
“कृत्वा धान्याभ्रकं तच्च शोधयित्वाथ मर्दयेत् ।
अर्कक्षीरेदिनं खल्ले चक्राकारञ्च कारयेत् ॥
वेष्टयेदकंपत्रैश्च सन्ध्याजपुटे पचेत् ।
पुनर्भेद्यं पुनः पाचं सप्तवारान् पुनः पुनः ॥
ततो वटजटाकायैस्तद्वदेयं पुटत्रयं ।
त्रियते नात्र सन्देहः प्रयोष्यं सर्वकम्भेसु ॥
तुष्यं हृतं मृताभ्रञ्च लौहपात्रे विपाचयेत् ।

अभ्र

हृते जीर्णं तदभ्रन्तु सर्वयोगेषु योजयेत्” * ॥
तत्र धान्याभ्रस्य विधिः ।
“पादांशसलिलं युक्तमभ्रं बद्धाथ कम्बले ।
त्रिरात्रं स्थापयेन्नीरे तत् क्षिप्तं मर्दयेत् करैः ॥
कम्बलाद्भ्रुक्षितं सूक्ष्मं बालुकारहितञ्च यत् ।
तद्वान्याभ्रमिति प्रोक्तमभ्रमारुणसिद्धये” ॥
इति भावप्रकाशः ॥
अभ्रंलिहः, पुं, (अभ्रं लिधि स्पृशति, अभ्र + लिह
कर्त्तरि खण्, सुमागमः ।) वायुः । इति पाणिनिः ॥
(मेघस्पर्शी । अत्युच्चः ।
“अन्तस्तोयं मणिमयधुवस्तुङ्गमभ्रंलिहायाः
प्रासादास्वां तुलयितुमलं यत्र तैलैर्विशेषैः” ॥
इति मेघदूते ।)

अभ्रकं, स्त्री, (अभ्र गतो + ण्वल्, तस्य अक ।)
स्वनामख्यातधातुः । आभ्र इति भाषा । तत्प-
र्यायः । गिरिजं २ अमलं ३ । इत्यमरः ॥
गिरिजामलं ४ गौर्यामलं ५ । इति स्वामी ॥
गिरिजावीजं ६ गरजध्वजं ७ । इति वाचस्पतिः ॥
शुभ्रं ८ । इति जटाधरः ॥ घनं ९ व्योम १०
अब्दं ११ । इति रत्नमाला ॥ अभ्रं १२ भङ्गं १३
अभ्रं १४ अन्तरीक्षं १५ आकाशं १६ बङ्ग-
पत्रं १७ खं १८ अनन्तं १९ गौरीजं २० गौरी-
जेयं २१ । इति राजनिर्घण्टः ॥ अस्य गुणाः ।
रसायनत्वं । स्निग्धत्वं । बलवर्धनाभिवर्द्धकत्वञ्च ।
इति राजवल्लभः ॥ अपि च । गुरुत्वं । हिमत्वं ।
बल्यत्वं । कुष्ठमेहक्षिदोषनाशित्वञ्च * ॥ तच्चतु-
र्विधं यथा,—
“श्वेतं पीतं लोहितं नीलमभ्रं
चातुर्विधं चातिभिन्नक्रियाहं ।
श्वेतं तारे काश्चने पीतरक्ते
नीलं व्याधिव्यग्रमग्रां गुणाच्छं” ॥
इति मदनविनोदः ॥
“अभ्रकस्तव वीजन्तु मम वीजन्तु पारदः ।
अनयोर्मेलेन देवि मृत्युदारिद्र्यनाशनं” ॥
इति चक्रदत्तः ।)

अभ्रङ्गः, पुं, (अभ्रमाकाशं कषति गच्छति धातूना-
मनेकार्थत्वात् अभ्र + कश् + खच् + सुम् ।) वायुः ।
इति पाणिनिः ॥ (मेघस्पर्शी । अत्युन्नतः । अभ्रं-
लिहः ।
“सर्वङ्गयशःशाखं रामकल्पतरुं कपिः ॥
आदायाभ्रङ्गं प्रायान्मङ्गलं फलशालिनं” ॥
इति भट्टिकाव्ये ।)

अभ्रपिशाचः, पुं, (अभ्रे आकाशे पिशाच इव । तस्य
हायात्मकत्वेन नीलवर्णतया पिशाचतुल्यत्वं ।)
राज्यहः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
अभ्रपिशाचकः, पुं, (अभ्रे पिशाच इव इवार्थे कन् ।)
राज्यहः । इति हारावली ॥
अभ्रपुष्यं, स्त्री, (अभ्रं मेघ एव पुष्यं जलरूपफलस्य
निदानं यस्य तत्, तस्य मेघप्रभवत्वात् तथात्वं ।)
जलं । यथा,—
“अभ्रपुष्यमपि दित्सति श्रोतं
सार्थिना विमुखता यदभाजि” । इति नैषधं ॥